

Egentlig forfalskning af pas eller anden rejselegitimation, f. eks. rettelse af dato for passets gyldighed, indsættelse af andet fotografi og andre ændringer af de forhold, der er omfattet af politiets attestation, vil naturligvis være strafbar som dokumentfalsk og rammes af straffelovens strenge regler herom, jfr. straffelovens § 172 sammenholdt med § 171. Det samme vil efter omstændighederne kunne være tilfældet ved forsætlig udrivning af blade i et rejsepas. Den, som benytter en andens legitimationspapirer eller udlåner de for ham udfærdigede til brug for en anden, vil kunne straffes efter straffelovens § 174, der foreskriver straf af bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder for den, som i retsforhold gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, hvem det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde. Der er imidlertid derudover trang til at kunne straffe den, som ved falske foregiver for politiet uretmæssig skaffer sig pas eller anden rejselegitimation udstedt eller lader sig legitimationen udstede med urigtigt indhold. Fremdeles vil heller ikke alle tilfælde af ulovlig udrivning af blade eller andre forvanskninger kunne straffes som dokumentfalsk, ligesom der kan være trang til at søge modvirket, at en person i ulovlig hensigt skaffer sig flere pas.

Bestemmelsen i nr. 1 svarer til F. § 22, stk. 2, dog at man har fundet det rettest at medtage det forhold, at man uretmæssigt skaffer sig pas eller anden rejselegitimation. Man har herved navnlig tænkt på det tilfælde, at en udlænding under benyttelse af sine egne legitimationspapirer udgiver sig for at have dansk statsborgerret og som sådan berettiget til at få dansk pas. Endvidere har man fundet det rettest, at der tilvejebringes mulighed for at kunne straffe den, som ved svig får udstedt pas, der ikke kommer til at lyde på hans fødselsdato, der ligesom navnet er af afgørende betydning som identifikationsmiddel. Bestemmelsen i nr. 2 er ny og foreslår fastsat straf for den, som i ulovlig hensigt skaffer sig flere på hans navn lydende pas. Forslaget indeholder endelig under nr. 3 hjemmel til at straffe den, der i ulovlig hensigt (f. eks. for at skjule tidligere påtegninger om visa, veksling af valuta og lign.) udriver blade af passet eller udraderer sådanne påtegninger. Det foranævnte forhold, at man benytter en andens legitimationspapirer eller udlåner sine egne legitimationspapirer, vil som nævnt efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 174, men vil formentlig i de allerfleste tilfælde tillige indeholde en overtræ-

delse af forslaget nr. 1, hvis straffebestemmelse efter almindelige regler også vil ramme den medvirkende.

Til § 19.

Bestemmelsen i stk. 1 om straf for udlændinges overtrædelse af bestemmelserne om opholdstilladelse og arbejdstilladelse svarer til T. § 8, stk. 3, 1. pkt., idet der dog foreslås hjemlet hæftestraf for overtrædelser under skærpene omstændigheder. Endvidere har man udeladt ordene „hvorhos vedkommende udlænding kan udvises af politiet“, idet der i § 5, stk. 1, nr. 4, er givet bestemmelser om justitsministerens adgang til at udvise udlændinge, der overtræder forskrifterne om opholdstilladelse, arbejdstilladelse eller visering eller ikke overholder de dertil knyttede betingelser.

Det er i overensstemmelse med T. § 8, stk. 3, 2. og 3. pkt., at forslaget pålægger en arbejdsgiver, hos hvem en udlænding har taget arbejde uden arbejdstilladelse, strafansvar, dog at kun et forsætligt eller groft uagtsomt forhold straffes. Ud fra de samme betragtninger, som ligger til grund for de tilsvarende regler i § 11, stk. 4, og § 16, stk. 1, har man endvidere fundet det rimeligt at pålægge arbejdsgiveren erstatningsansvar overfor det offentlige, hvor indrejsen og den ulovlige virksomhed har fundet sted i forståelse med arbejdsgiveren.

Reglen i stk. 3 svarer til T. § 8, stk. 4.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til dels til F. § 22, stk. 2, 5. led („eller som gør vitterlig urigtige opgivelser...“) og T. § 8, stk. 3 jfr. § 7, stk. 2. Straffebestemmelsen omfatter også det praktisk vigtige tilfælde, at man på et eller andet tidspunkt måtte ønske gennemført en almindelig anmeldelse til politiet af alle herværende udlændinge, således som det skete i 1945.

Til § 21.

Efter F. § 22, stk. 4, er straffen for overtrædelser, for hvilke der ikke er fastsat særlig straf, bøde, idet det fastsatte maksimum på 50 kr. er bortfaldet ved § 6, stk. 1 i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov. Straffen foreslås fastsat således, at man i grovere tilfælde har mulighed for at idømme hæftestraf eller straf af fængsel indtil 6 måneder.

Til § 22.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 d.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til T. § 12.